

ets notat om høringssvar på forslag til ny universitetslov. Jeg anerkender fuldt ud åbenheden, der ligger i, at vi har sådan et notat. Men at sige, at det er fantastisk, vil jeg nok sige er en ret stor-laden vurdering.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Altså fru Margrethe Vestager, jeg ved ikke rigtig – vi lever åbenbart i hver sin verden i dag – jeg har ikke sagt noget om, at det er fantastisk, at regeringen har lyttet til høringssvarene og også ladet sig påvirke af dem i op til 20 tilfælde. Det har jeg ikke sagt, men det er bare en kendsgerning, og jeg fremdrager denne kendsgerning i en diskussion – i øvrigt med Dansk Folkeparti – om, hvorvidt vi overhovedet har været åbne eller vi har siddet og forhandlet det her gedulgt for nedrullede gardiner. Det var sådan set den vej over. Og jeg sagde, at det ikke var tilfældet; vi har været inde i en meget åben debat.

Jeg anerkender, at der netop i Folketinget af alle steder er god grund til, at man har forskellige politiske holdninger til forskellige politiske spørgsmål. Fru Margrethe Vestager må vel også give mig lov til at have en anden holdning, end hun selv har. Det må da være rimeligt. Det Konservative Folkeparti har ret til at mene, at vi gerne vil have et ansættelsesprincip ind i ledelsesstrukturen på universiteterne, og det er klart, at i lige præcis det spørgsmål vil vi ikke give efter i forbindelse med nogle høringssvar. Det er da rimeligt. Vi er valgt til Folketinget, vi har et mandat fra vælgerne, vi har nogle synspunkter, og dem kæmper vi for, men det skal jo ikke fremlægges, som om vi ikke er lydhøre. Vi lægger os bare ikke fladt ned. Det er vel i orden, at vi har det sådan?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Jeg tror, der findes to former for politisk stillingtagen til det her spørgsmål om universitetsreformen. Jeg tror, der findes dem, som slår bak og siger: Jamen der er ikke behov for nogen forandringer, vi har fundet den bedste af alle verdener med det eksisterende system, og det må vi hellere holde fast i. Og så er der den anden tilgang, som handler om, at man må se på de ting, som fungerer, og de ting, som ikke fungerer, og så prøve at få lavet en fornuftig reform af uni-

versiteterne. Jeg bekender mig klart til den sidste gruppe.

Jeg synes ikke, alting fungerer, som det skal på universiteterne, og derfor synes jeg også, at der er behov for en universitetsreform, og derfor er SF også gået ind til arbejdet med universitetsreformen med åbne ører og øjne og er villig til at finde en ordentlig løsning.

SF havde fire hovedmål med diskussionen omkring universitetsreformen:

For det første at sikre, at den ledelse, som selvfølgelig skal foregå på universiteterne, foregår kvalificeret, og at man som leder har nogle ordentlige muligheder for at udføre sit arbejde.

For det andet er der behov for at kigge på den indflydelse, man har som medarbejder og som studerende på universitetet, og hvordan man kan få udbygget den indflydelse og få gjort den så god som muligt.

For det tredje er der brug for at sikre forskningsfriheden og den akademiske uafhængighed, ikke mindst i en tid, hvor det stadig tættere samarbejde med omverdenen – uanset om det sker i forbindelse med den her reform eller ej – selvfølgelig rejser nogle konflikter, hvilket bl.a. Dandy-sagen har været et godt eksempel på.

Kl. 12.20

Den fjerde pointe, som er vigtig for SF, er at give en fleksibilitet inden for de fælles rammer til, at man kan indrette sig forskelligt på de 12 meget forskellige danske universiteter.

Hvad er der så kommet ud af processen? Der er kommet et forslag, som på nogle ganske væsentlige punkter går i den stik modsatte retning af det, SF vil.

Hvis man ser på medarbejder- og studenterindflydelsen, er det hævet over enhver tvivl – og det synes jeg kun vi har fået bekræftet af debatten her i dag – at den bliver indskrænket drastisk, ikke alene de steder, hvor man har en direkte indflydelse, f.eks. i det øverste organ på universitetet, hvor de interne repræsentanter fra at have et flertal går til at være i mindretal på deres egen institution, men altså også i kraft af, at man simpelt hen fjerner organer og fjerner opgaver fra de organer, hvor medarbejdere og studenter er repræsenteret. Så medarbejderindflydelsen og studenterindflydelsen bliver indskrænket drastisk.

Det er i SF's øjne fuldstændig vanvittigt i en situation, hvor vi er enige om, at vi skal satse mere på uddannelse, hvor vi i SF virkelig ønsker at satse på viden og uddannelse, og hvor det er helt indlysende, at det, der er krumtappen, hvis